

Pe drumul cel bun

In emiterea unor judecări cu cât de puțin sorți de a fi adevărate, cunoașterea materialului concret de judecată este o condiție indispensabilă. Pornind de la această premisă, în analiza noastră a lui R.P.R. a înțeles încă de la început că este vorba de un grup de artiști profesioniști de creație ale tinerilor compozitori, a organizației unui concert memorabil la Ateneul R.P.R., în care au fost prezentate lucrări simfonice remarcabile și, zecut, a dat prilejul compozitorilor să asculte, în două audii, alte lucrări mai noi ale tinerilor noștri creativi. În același timp, marelui nostru public a putut cunoaște în cadrul unor concerte date în Ateneul R.P.R. și radiodifuzate două lucrări vocal-simfonice de Sergiu Natra și Anatol Vieru. Toate acestea stau măturte a încredințării de care se bucură tinerii creativi.

Printre cele mai izbitoare creații ale tinerilor compozitori se numără cunoscuta simfonie a lui Tiberiu Olah, distinsă cu premiul la București și Moscova și prezentată în public cu un strălucit succes. Tiberiu Olah nu a pornit de la gândul de a experimenta, ci de la acela al redării unor sentimente satirico-bonice într-o operă de artă. În versuri populare a găsit izvorul poetic corepunător intenției sale, iar pentru a găsi soluția muzicală a experimentat și a găsit o foarte fericită soluție pentru că a controlat permanent experimental și, nu s-a lăsat furat de el ci l-a supus necesității scopului său. Folosind, de pildă, anelul principiului sau numele „tehnici aeriile” Olah nu cade într-o cibernetică muzicală ci, muzician autentic, crează o artă vie, pregnantă, expresivă. Același lucru îl putem constata și la un alt compozitor tânăr — Pascal Bentoiu — care, abordând problematica filosofică eminesciană a „Luceafărului” caută să o transpună pe planul artei sale muziciale. Și cum pentru el intru chipul creației sale mai apropiată, cea mai vie, a genului artistic nu este viziunea figurii galeriei orocum recă la istoria artei vremurilor trecute, ci marea noastră George Enescu, el dedică „Luceafărul” său memoriei creatorului lui „Oedip” și, cu viziunea acestei coplesitoare personalități în față, purcede la scrierea muzicii. Bentoiu este un sensibil, un poet al cărui romantism nu este ostentativ, ci subtil. Dacă analizăm mijloacele folosite în muzica „Luceafărului” nu este greu să vedem că el pornește nu numai din experiența precedentă acumulată de compozitor, ci și dintr-o tendință de asimilare a unor particularități ale muzicii tirzii enesciene. Este un lucru nou în creația lui Bentoiu, este un drum neblătorit, este un cimp de experimentare.

Dar și în acest caz căutarea, experimentul nu sînt gratuite, ci fac parte de dragul unui joc artistic, artificios cu sunetele, ci sînt expresiv credincioși ai intenției sale muziciale, care tînde să exprime. Și rodul acestui experiment este un impresionant poem simfonic de o mare poezie.

Tot pe linia unei muzici bogate în conținut poetic-filosofic și cu tendințe inovatoare se înscrisă și oratoriul „Miorița” de Anatol Vieru. Lucrare de mari proporții, desăvîrșindu-se încheșată dramatică de-a lungul a opt mișcări, „Miorița” lui Anatol Vieru abordează problema veșnică a vieții și morții, în lumina filosofiei populare cuprinsă în balada dar și a unei gândiri noi, contemporane. Pe linia muzicii avem de-a face cu o concepție dramatică ce diferă de lirismul lăptos al baladelor folclorice. Anatol Vieru nu a tîns în general la o descriere a faptelor din aproape în aproape ci a lucrat pe planuri dramatice mari. Singurul moment în care „anecdotica” vie apare mai pronunțată în este cel al dialogului dintre păstor și mioriță (partea 5 Aria) și atunci și caracterul operistic se substituie intracelui celui oratoric. După părerea noastră, oratoriul atinge adevărate culmi ale valorii sale în „coral” (p. 4-a) „Fantazia” (p. 6-a — viziunea păstorului asupra morții sale) și în Pasacaglia (p. 7-a catastrofa). Vieru folosește în coral numai co-

Insemnări pe marginea creației recente a tinerilor compozitori

Cele patru poeme pentru bariton și orchestră de Sergiu Natra constituie și ele rodul unor febrile căutări. Natra nu vorbește mult și nici nu compune mult. Este un taciturn care caută, gîndește, experimentează și, din când în când, scoate la iveală câte o lucrare. Nu aduce aminte de cîntecul sale, de muzica la „Ogoroș” sau în luna Prutului” (una din primele creații de valoare inspirate de sensul nou al muzicii și de transformarea naturii în zilele noastre), de „Mara și Coral”, de simfonie (care n-are apărut mai puțin reușită). Apoi a urmat un hiatus, în care timp publicat a avut chiar posibilitatea să-l uite intructiva pe Natra. Și iată că el reapare acum cu aceste poeme inspirate de versurile lui Eminescu, Iosif, Argeș și Isac. Viziunea neoromantică ce ne pare a fi proprie personalității sale muzicale nu duce pe Natra la un epigonism al neoromanticilor germani. Natra tînde la o sinteză între sugestiile muzicii populare românești și fondul său romantic. Cele patru poeme pentru bariton și orchestră reprezintă lucrări de gust, convințivoare, care ne fac să așteptăm noile roade ale talentului lui Sergiu Natra.

Doru Popovici este un tânăr compozitor care a dat măturta talentului său într-o serie de lucrări de domeniul liedului și al muzicii de cameră. Sonatina sa pentru vioară și pian este o lucrare agreabilă, juvenilă, de o expresie directă, iar liederurile sale cunoscute au o certă atmosferă poetică. În evoluția sa, alături profesorii și colegii, cit și el însuși, a observat însă la un moment dat că există o „oboseală”, o „repetare” și repetarea poate duce în artă la degradare. Lucrările sale din acea vreme păreau academice, conformiste, deși „bine lustruite”. Oare talentul dispărușe? Disparuse sensibilitatea? Ait compozitorul cit și cei din jur nu au vrut să creadă aceasta (și bine au făcut). Au urmat frământări creatoare profunde și o tendință de a găsi scel liman la care să poată ieși tînărul muzician. Căutările au avut spasm, zig-zaguri, aspecte dramatice dar Doru Popovici cu tenacitate, a continuat să lucreze. Recent, la Uniune, a prezentat în cecelul, într-o destul de îngrată reducere de pian, cantata sa „Porumbelii morții”. Fondul antirăzboinic al poemului este redat simplu, în câteva imagini: în două tranșee opuse doi anonimi stau și se omoroare; „acasă”, în două cămine, doi copii se roagă fiecare să se întoarcă tatăl lor; atenu... moartea... Pentru a reda atmosfera apăsătoare, în care plutește morșă, dar în care apare și o lumină, Doru Popovici a încercat să folosească seriala tehnică spre a-și organiza materialul sonor într-o imagine cohe-

rentă. În mina unui compozitor lipsit de talent, de inspirație (de ce să nu folosim acest cuvînt?) o asemenea tehnică (ca orice tehnică) — este inertă, rece. Doru Popovici, muzician sensibil, a căutat să o domine, să stăpînească pentru a stoarce din ea sucul viei, cald al artei. Audia menționată și din cauza caracterului ei ingrat, nu ne-a convins că Doru Popovici a reușit pe deplin această. Dar oare fondul sensibil ce răzbate undeva în această muzică nu s-ar putea transforma într-o puternică emoție la o audie în condiții perfecte? Mărturisesc că nu știu... Ceea ce știu, este că Doru Popovici își continuă căutările, ceea ce este un fapt pozitiv. El este conștient de faptul că trece printr-o epocă de mari căutări și că nu vede în mijloacele vechi sistem gata încheșat și o omega arată săl, cum a arătat în cadrul discuțiilor de la Uniune, căută să facă o muzică românească, avînd legături cu folclorul (în cantată folosește utilizat particularități de „boce” ardelenesc), o tendință umanistă, la temelia căreia stă stea principiul forței emoționale a artei și care să folosească toate mijloacele care i-ar fi necesare din arsenalul muzicii universale, căutările sale (interesante nu numai pentru el) fiind un element subordonat expresiei.

Și astfel, aceste audii și discuții, cu confirmat drumul bun al tinerilor spre o artă legată de idealuri înalte, avansate, purtînd un mesaj umanist, care să fie rodul căutărilor de a da formă nouă conștințului nou, care prin sensibilitatea ei specifică să se încadreze în cultura noastră muzicală contemporană. Aceasta a fost esența concluziilor trase, în urma audiiilor, de primul secretar al Uniunii Compozitorilor — tov. I. Dumitrescu — care a subliniat varietatea căutărilor și tendințelor stilistice din cadrul școlii românești de compoziție și, în același timp, ideea de bază care animă pe toți compozitorii conștienți: a sluji prin arta lor poporul, țara, prestigiul culturii noastre înaintate.

FR. SCHAPIRA

„Dacă, multe lucruri ni se par firești... Foarte firește mi se pare de aceea și faptul că avem o ciadată la albului, după cum toți am firește că avem interpretări și interpretate de film.”

„Despre două dintre acestea, studenții la Institutul de Teatru, preau să vorbească în rîndurile ce urmează.”

„Mal trilli o interpretă al cărui nume amintește o floare (de altfel orice femeie, chiar dacă nu poartă un nume de floare trebuie să-și amintească o floare).”

„Din propriile măturări, realizarea acestui rol a produs interpretate nenumărate temeri. Existau o serie întregă de dificultăți pe care trebuia să le învingă.”

„Înainte de toate, era vorba de o compoziție destul de dificilă, apoi era, primul ei rol de comedie. În afară de acestea în perioada în care au început filmările, examenele la institut erau în toi și nu puteau deloc fi trecute cu vederea.”

„Interpreta a reușit în cele din urmă, datorită unei munci strălucitoare să obțină calificative de foarte bine și la examenul dat în fața publicului și la cele date în fața profesorilor.”

„Tot în cursul anului trecut a mai filmat pentru prima oară și studenta Eva Cristian în „Eripuliu”.

„Au fost zile și nopți de muncă plină de încordare, cînd erau nevoite să stea ore dăruite de șir în arșita dorogitoare a soarelui de vară, sau sub lumina orbitoare a reflectoarelor.”

„Eva Cristian a trebuit să reia, din principia farselor pe care la jucăuș soarele,

Spre tine mă întorc în ziua aceasta și înclinînd-mă adinec îți întind florile dragostei mele. Cuprînd în palme mina ta și o sărut. Aș vrea să ascuți muzica care răsună în mine, aș vrea să-mi întîmpini cu bună voință salutul, aș vrea ca ecoul acestor cuvinte să fie îndulcirea trăsăturilor tale și zîmbetul tău fără preț.

Te salut Juliță, copilă îmbătățită de iubire, tu, răsuflare pură a pămîntului, tu, grație învoată a lumii. Tu, cea care ai descoperit că dulcele contur al gurii tale a fost creat pentru gura iubitelui tău iar brațele tale sînt anume făcute ca să-ți înfănuie creștetul; tu nu ai trecut în zadar peste ură și moarte, filacăria ta nimeni cește și astăzi în lume meșchinele palme: primește floarea mea, nemuritoare.

STEFAN IURES

FEMEII

Te salut, Penelopă, regină în patria fidelității, tu, lacrimă fierbinte a statorniciei, credință mereu ispitită. O, tu, iconă a căminului drag ce l-ai ținut în viața pe Ulise în lungile lui rătăcirii, n-ai așteptat zadarnic scutîndu-ți viața. Destinul tău de abia se împlinște; dă-mi voie să-ți aduc această floare.

Niobe, te salut, nefericito, zămislitoare a dolsprezece prunci pe care și-i ucise, crud, Apollo. Ce soaptă oare te-ar cliștii din piatră în care te-a încușat durerea? Doar adevărul, Niobe, adevărul: tu ai avut de mil de ori dreptate, copiii tăi născuți în chinurile grele sint mai frumoși de mil de ori ca zeii. Da, gelozia zellor, turbată, era firesc să te înalțe mîndră. O floare las sub chipul tău de piatră.

Te salut, Fanline, martiră a maternității, tu cea care-ai murit atît de-adeșea pentru ca mica ta Cosette să viețuiească, tu, care-ai înfruntat cu zîmbet iadul în schim-

buț unui corn pentru feliță. Să știi că lumea și-amințește bine cum ti-ai vîndut tu pîrlul tău de aur, cum dinții tăi mărungi și albi ca perla și i-ai smuls din gură, singuraci, zărarili, în schimbul etorva litri de bancă. Tu l-ai iertat pe toți, lumea nu-i lărtă și glasul „mizrababililor” strîgă. Fanline, tu sfînto, ia-mi din mină floarea.

Viorla Lipan, iată-mi salutul, tu cremene a unei inimii simple, lărlă și nobilită îndrîjire, tu cîntec rominesc de răzurnare! Dreptatea ta te-a ridicat, munteanec, și ai făcut o judecată dreaptă, așa cum juzil n-ar fi știut s-o facă sau ar fi fost savorilor sau lenegi. Toți ucigașii se feresc de tine, de cugețul tău ca un riu de munte, de brațul tău ce-a pedepsit baltagul. O floare-alpina îți închin și-ți.

Pe tine te salut, Nilovna, bătrîna, dragă, neprețuită Pelaghia Nilovna. Zebrul călăie să-ți sprînie fructele palme. Să-ți mîngieie pîrlul alb, speteaza unui lît dar tu, tu nu vrei să te lași odihnei, o tu, călătî în cîmplite chinuri, o mamă a acestui veac eroc, o mamă încercată a Comunei! Cum ai să lași tu steagul cel roșu, al lui Pavel, să cadă jos în tină, atunci cînd vezi cum zbrîrli își duce sub fiare fiul? Cit încă nu e liber și îndestul pămîntul tot cum ai să stai de-o parte? Tu, mamă, mamă, plîns schimbat în lavă, intruchipare luminoasă a luptei, această floare ne-nsemnată, ia-mi-o!

Voi, plîsmulri superbe, în voi salut modelul acelea ce stă în preajma noastră. Buchetul meu sîrac e totuși solul unei împărății întinse unde veșnic domnește peste noi Reconștința. În numele acestei suverane, mă-nclin adinec și spun: Fiți ferice.

ION BRAD

SIMPLITATE

Aceleași mere în obraz le duci, Sub bluză, răzvrății, acuzai lăstunii Al în săruturi vin, ai mezo de nuc, Și miere grea de aur, din fagurele lunii

Genunchii dragi prin iarba amurgului îndol Precum o ciută lîmă scăpătă-n jocuri clare. Mă răcoșezi cu boarea din iazuri și din plozi, Mă toropești cu — arșia de dăruiri solare.

PETRE SOLOMON

INTELEPCIUNE

Iubirea-i ca un fir de păpădie Din care, dacă-l zgîrlit sau îl smulgi, Se face-o iarnă tristă, timpurie În jurul tău — și te îngroapă-n fulgi.

5.000 de spectacole

Cele 5.000 de spectacole ale Teatrului Armatei pe care le-am sărbătorit în aceste zile exprimă activitatea susținută a colectivului de artiști și tehnicieni care în anii regimului democrat popular au pus bazele unui lăcăș de cultură prețios și admirat de masele de spectatori.

Primul nucleu al formației s-a înfiripat încă din toamna anului 1943 pe teritoriul Uniunii Sovietice, în sinul diviziei Tudor Vladimirescu. Acolo, departe de hotarele țării, s-au dezvoltat sentimentele frățiești pentru Uniunea Sovietică, pentru ostașii armatei roșii. Odată format nucleul, după 23 August a luat naștere colectivul Teatrului Armatei, care — de atunci și pînă acum cînd își serbează cele 5.000 de spectacole — s-a dezvoltat, a crescut, formînd teatrul de operă și cel de proză.

Pentru a ne da seamă de profilul acestui teatru, este necesar să aruncăm o privire sumară asupra reperelor lui. Vom observa astfel lesne că teatrul și-a îndreptat în primul rînd atenția spre educarea patriotică a publicului, dezvoltînd dragostea fierbinte față de țară, mîndria pentru trecutul de luptă al poporului nostru, pentru mîna pasnică a construcției socialiste.

Piese ale scriitorilor clasici cu Vasile Alecsandri — „Despot Vodă”, „Fintina Blanduziei”, A. N. Ostrovski — „Dragostea frăzilor”, V. S. Visnevski — „Trenul blînd 14-69”, și „Ruptura” de B. Lavreniev, sau cele ale dramaturgilor contemporane cum ar fi „Ultimele mesagii” și „Ion Vodă cel cîmplit” de Laurențiu Fulga, „Zbor de noapte” și „Ecaterina Teodoroiu” de N. Tăutu au prins viață pe scena Teatrului Armatei redînd frămîntările și căutările unor eroi de o mare frumusețe morală capabili să servească ca pildă mîilor de spectatori.

Teatrul Armatei se poate mîndri de asemenea cu izbutille spectacole ale pieselor din patrimoniul culturii clasice universale: „Nunta lui Figaro” de Beaumarchais, „Avarul” de Moliere, „Femeia îndărătnică” a lui Shakespeare, „Fintina turmelor” a lui Lope de Vega au văzut lumina rampei pe scena Teatrului Armatei contribuind și ele la lărgirea orizontului cultural al maselor de spectatori. Așa se explică de ce publicul se îndreaptă astăzi cu încredere și prețuire spre sălile Teatrului Armatei.

Abordînd în asemenea repertoriu era și firesc ca strădăniile colectiviului pentru a prezenta spectacole de o cit mai înaltă finută artistică să crească; și apoi putea spune cu ochii noștri s-au maturizat și au crescut numeroși artiști și regi care sub îndrumarea maestrilor nu izbutit să se ridice la nivelul exigențelor mereu crescînde.

Cu prilejul acestei sărbători urăm talentatului colectivului nostru și noi succese.

Scenă din piesa „Ecaterina Teodoroiu” de N. Tăutu

FANTEZIE și probleme grave

Cine a urmărit cu oarecare atenție poezile pentru copii ale Soniei Larian a simțit, de sigur, atracția modelului deosebit, foarte personal, al tinerei scriitoare de a face literatură pentru cei mici. Se degăță din aceste istorioare un optimism fîl de umor, nu arit senin, zglobiu, lăci pătrunzător, seroind excelente observații psihologice care vadesc întîrea adevăratei firi a copilului, sau chiar idei mai grave, filosofice. Poate că nu au acestea sint caracteristice esențiale ale poezistelor Soniei Larian. Ca la orice talent tînr, mînde tendințe și particularități nu sint încă de ajuns de clar conturate, mai mult se gîlesc, dar ele reprezintă un aspect tîbur: Ceea ce e evident, însă, e că avem de-a face cu o adevărată hotărîtă a poezistelor caldute, cîmînti, înghețate fără multă trude și fantezie din emenele gîsite în clasifică acestui gen. O adversară, dect, a așa numitelor cîl bălătoare. Fără îndoielă că ambiguită, întrezărită în lucrările sale, de a spune cuvîntul noi într-un domeniu ca literatura pentru copii, pe care multul nu-l iau îndoișuri în serios, nu poate decît să bucură.

„Cutia de sticlă” e una din acele poezii întîlnite în ultimul timp și la alti autori, în care se imbină planul fantastic cu cel real, în care elevii de școală înzestrați cu preocupările concrete ale indelecturii lor, intră în contact cu supranaturalul, cu miraculosul. Important e, în acest soi de poezieri, nu numai ca între real și fantastic să existe o împletire armonioasă, ca întîmplările fantastice să se supună unei antume logice, să nu fie gratuite, introduse pentru a seroi de înclășă grele al ideilor morale, ci mai ales ca ideea tratată să fie cit mai profundă (mi se pare că pentru demonstrarea unui adevăr năruni, a necesității însușirii unei anumite reguli sau deprinderi școlare, fantastice folosi cu prea multă dărcinătate o impresie penibilă de gratuitate, fiind construit în vid).

„Cutia de sticlă” era ocazia de a

graud, depășind de fapt și cadrul problemelor legate de atitudinea față de învățare, o idee care-l introduce pe copil în sfera marilor adevăruri ale vieții.

Poetesa lui Dănel, bălăut comod, dormic de o glorie obținută fără eforturi, pe care cutia fermecată romită de el l-a scutit de înglobiu, lăci pătrunzător, seroind excelente observații psihologice care vadesc întîrea adevăratei firi a copilului, sau chiar idei mai grave, filosofice. Poate că nu au acestea sint caracteristice esențiale ale poezistelor Soniei Larian. Ca la orice talent tînr, mînde tendințe și particularități nu sint încă de ajuns de clar conturate, mai mult se gîlesc, dar ele reprezintă un aspect tîbur: Ceea ce e evident, însă, e că avem de-a face cu o adevărată hotărîtă a poezistelor caldute, cîmînti, înghețate fără multă trude și fantezie din emenele gîsite în clasifică acestui gen. O adversară, dect, a așa numitelor cîl bălătoare. Fără îndoielă că ambiguită, întrezărită în lucrările sale, de a spune cuvîntul noi într-un domeniu ca literatura pentru copii, pe care multul nu-l iau îndoișuri în serios, nu poate decît să bucură.

„Cutia de sticlă” e una din acele poezii întîlnite în ultimul timp și la alti autori, în care se imbină planul fantastic cu cel real, în care elevii de școală înzestrați cu preocupările concrete ale indelecturii lor, intră în contact cu supranaturalul, cu miraculosul. Important e, în acest soi de poezieri, nu numai ca între real și fantastic să existe o împletire armonioasă, ca întîmplările fantastice să se supună unei antume logice, să nu fie gratuite, introduse pentru a seroi de înclășă grele al ideilor morale, ci mai ales ca ideea tratată să fie cit mai profundă (mi se pare că pentru demonstrarea unui adevăr năruni, a necesității însușirii unei anumite reguli sau deprinderi școlare, fantastice folosi cu prea multă dărcinătate o impresie penibilă de gratuitate, fiind construit în vid).

„Cutia de sticlă” era ocazia de a

Sonia Larian: „Cutia de sticlă”

Ed. Tineretului 1957

Remarcabilă e, însă, ingeniozitatea

FELICIA DAN

Din acțiunile Comitetelor de femei noi alese, în cinstea lui 8 martie și a Conferinței naționale a femeilor

● În orașul Lozinci: „Comitetul femeilor a întreprins o acțiune sub lozincă: „Orășul cu cele mai multe flori”.

● În raionul Iliș, satul Armășel comitetul femeilor a antrenat femeile în acțiunea de cooperativizare a întregului sat. Același lucru l-a făcut și Comitetul femeilor din satul Dumbrăvița. În toate satele din regiune s-au organizat conferințe cu femeile privind cultivarea de legume, zarzavaturi și creșterea de păsări.

● Comitetul femeilor din comuna Lăpușnic a lansat o chemare la întrecere către toate comitetele comunale cu următoarele obiective:

1. Cultivarea de legume și zarzavaturi.
2. Nicio gospodină cu mai puțin de 80 de pășuri.
3. Culturalizarea maselor de femei.

● În comuna Fimiș, satul Ioaniș s-a inaugurat o întovărire agricolă. În fruntea acțiunii de înscriere a fost Maria Babău, președinta comitetului sătesc al femeilor.

● În orașul Boteșani s-a organizat un curs legumicol cu gospodine din cartier. Asemenea cursuri s-au organizat și la Cimpulung și la Suceava.

● Femeile din Botoșani au confecționat 100 de rochițe și șorțulețe pentru căminul preșcolar.

● În comunele Cocoreni și Roma, raionul Botoșani s-au deschis patru cursuri de croitorie, un curs de țesut cu modele naționale și două cursuri de broderie.

● În raionul Rădăuți s-au deschis trei cursuri „Școala mamei” cu peste 150 de femei.

● În comuna Ștefănești, raionul Trușești s-au deschis trei cursuri pedagogice.

● În orașul Suceava comitetul femeilor a organizat o întrecere pentru cea mai frumoasă și mai îngrijită casă din oraș.

● La Cluj s-a organizat sfatul femeilor unde acestea via de patru ori pe săptămână se ceartă diferite stări în probleme juridice, pedagogice, de gospodărie, sanitare etc. De asemenea a început un ciclu de conferințe pentru tinere fete. „Dragostea și căsătoria”.

● În cinstea zilei de 8 Martie și a Conferinței naționale a femeilor, s-a organizat pe lângă fiecare circumscripție orășenească din Cluj, cite un cerc de citit. În total s-au organizat 996 de astfel de cercuri. La sate, în regiune, au fost înființate 362 de cercuri.

● În raionul Pitești s-a deschis un curs de croitorie inițiat de comitetul femeilor; în comuna Bașcov cercul de croitorie are un program zilnic de două ore. De asemenea în regiune au fost organizate cinci centre de artă culinară în comunele Ștefănești, Valea Mare, Radu Smeur și în cartierul Ștefănești blocuri.

Cercul „Mărilor indemnabile” de la Palatul pionierilor Timișoara

8 Martie

(Urmare din pag. 1-a)

mite bărbăților lor pe „clm-purile de luptă” din fața sețiilor de votare, după 23 August pentru inițierea orărilor a ajuns să aleagă și să fie alese. În Marea Adunare Națională, în sfaturile populare, ca și în organele de conducere ale tuturor organizațiilor obștești, în viața politică și socială — cetățene și activiste ele aplică pe noi dimensiuni spiritul lor gospodăresc, cald și umanist, simțul dreptății, înalte stăviluri doar între cei puri și cinstiți.

dar nobile atribuții și drepturi nu au împiedicat asupra vechilor atribuții nobile ale femeii. Femeia cu poziția consolidată prin locul ei în producție și în viața socială, devine și în cămin, pe baza Codului Familiei și a noilor principii etice, egală în datori și drepturi cu bărbatul.

Femeia-mamă a devenit o personalitate prețioasă pentru marea ei rol social: creșterea și educarea tinerei generații, ea este lumina de legătură a statului. Promovată de cultură și împropătată de aerul vieții sociale în care e antrenată, ea poate azi nu numai în hula simț, dar și cu cunoștințe tot mai temeinice să-și crească bine copiii, să le infușe nobile sentimente și principii, principiile și idealurile vieții noi, socialiste.

Ce exprimă mai convingător noua epocă în viața femeii, decât imaginea tinereții fetelor de azi, suprapusă pe cea a înaintașilor lor, chiar numai cu o generație în urmă? Dreptul la muncă și drepturile politice, întreaga realitate socialistă — au schimbat cu totul perspectiva acestora. Din întreaga literatură română ținește drama fetelor de odinioară, gătite de fărâșca morală burgheză, ale căror visuri eșuau într-un mărșit de conveniență. Acum, din ce în ce mai mult, în alcătuirea noulor cămine poartă în zestre și nu pe lăptărele, ci dragostea adevărată bazată pe cunoaștere și prețuire, pe calități reale, pe comunitate de idealuri, pe „Da”-ul spus din inimă.

Fetele, azi, doresc pe bună dreptate, să fie independente și au toate condițiile să fie astfel. Simțul acestuia, al siguranței omului care trăiește pe propriile lui picioare, poate fi câștigat însă numai de acelea care în școală învață temeinic, care nu se refugiază într-un „colțor liniștit”, sau într-o viață ușoratică, ci îndrăgesc munca, luptă pentru a dobândi calificare și specializare în producție, își afirmă patriotismul prin realizări de seamă. Organizațiile U. T. M., care trebuie să cuprindă din ce în ce mai multe tinere, în acest spirit au menirea să le educe.

Egalitatea cu bărbatul nu împiedică, ci demobiliză pentru ocolirea muncii și vieții femeilor. Măsurile luate de statul nostru democrat-popular pentru protecția mamei și copilului — maternitățile, creșele, căminele instituționale, legislația care acordă drepturi speciale femeii-mamă, vin să dea un exemplu de comportare și flexibilitate cetățean în parte.

Nu numai tinereții, dar din plin și lor, nu trebuie să le fie nicio dată strălucita poltește, grija pentru un limbaj civilizat și eu îmi dau seama de toată însemnătatea acestui fapt. Din 1943 — în plin război și hărțuirea de lipsuri și necazuri — ea a rămas să poarte singură pe umeri răspunderea creșterii unui copil. A-veam două ani și mult timp n-am aflat întotdeauna de atunci în viața familiei mele s-a schimbat. Mama și-a făcut de mine dintr-o dată o femeie de seamă, minte și amintirile copilăriei, și mi-a spus că tata e trimis undeva cu serviciul. Până la urmă însă am aflat că se hotărâse să ne părăsească. Le-a zis-o de la obraz la el care erau de-ăia, lasă-mă să te las. Fetele i-au luat și le-au apărut, ce o spusese, elu de bună tot ce o spusese, lăcră dură dură.

E o tovarășă bună, ce mai încoșo și-n ocașe. Se împacă bine cu oamenii, a îndrăgii gospodăria noastră deși ea-și ține de prin Dobroea.

Acum să-ți mai spun ceva dumitale. Să nu crezi că toate fetele de noi sint albe și curate. La muncă, nu zic, vin, fac treabă. Dar pe linie de organizație mai sint unele care se cedează, nu prea vin la ședințe. De exemplu, sora mea Maria. Mai are mentalitate veche și-acum. Cîc-o fată de măritat nu trebuie să mai meargă prin ședințe cu băieții, s-o vadă lumea. Să stea acasă și să-ștepte logodania. Ca să vezi. Io îi-o spun așa dumitale, ca să știi. O fi, n-o fi zău lor, dar așa e. Asta rămîne între noi.

Incolo... sint fete bune, muncesc. Sint și ele cineva în gospodăria noastră.

Prezentarea scrisorilor de acvitare de către noul ministru al Statelor Unite ale Americii la București

La 7 martie a.c., președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe dl. Clifton R. Wharton, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Statelor Unite ale Americii în Republica Populară Română, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

La solemnitate au participat Gheorghe Stănică, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, Alexandru Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe Nicolae Gonda, director în Ministerul Afacerilor Externe, Căiuș Frățescu, șeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Ion Vrăbile, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Ministrul Statelor Unite ale Americii a fost însoțit de E. C. Swank, consilier de legație, Col. W. F. Northam, atașat militar, lt. col. O. D. Simpson, atașat al aerului, dr. I. B. Johnston, atașat, d. V. Martin și C. von Helms, secretari II, J. E. Whitley, atașat militar adjunct, R. Gilbert, atașat adjunct al aerului, G. D. Renner, secretar III și R. P. Bailor, secretar arhivist.

Înminind scrisorile sale de acreditare, dl. Clifton R. Wharton a arătat că în timpul șederii sale în Republica Populară Română se va strădui să înlesnească înțelegerea reciprocă, să promoveze și să întărească relațiile cordiale între cele două țări. El a transmis popoului român calde salutații de prietenie și sincere urări pentru pace trinitică și prosperitate din partea popoului american.

Ministrul Statelor Unite ale Americii a fost însoțit de E. C. Swank, consilier de legație, Col. W. F. Northam, atașat militar, lt. col. O. D. Simpson, atașat al aerului, dr. I. B. Johnston, atașat, d. V. Martin și C. von Helms, secretari II, J. E. Whitley, atașat militar adjunct, R. Gilbert, atașat adjunct al aerului, G. D. Renner, secretar III și R. P. Bailor, secretar arhivist.

Înminind scrisorile sale de acreditare, dl. Clifton R. Wharton a arătat că în timpul șederii sale în Republica Populară Română se va strădui să înlesnească înțelegerea reciprocă, să promoveze și să întărească relațiile cordiale între cele două țări. El a transmis popoului român calde salutații de prietenie și sincere urări pentru pace trinitică și prosperitate din partea popoului american.

Ministrul Statelor Unite ale Americii a fost însoțit de E. C. Swank, consilier de legație, Col. W. F. Northam, atașat militar, lt. col. O. D. Simpson, atașat al aerului, dr. I. B. Johnston, atașat, d. V. Martin și C. von Helms, secretari II, J. E. Whitley, atașat militar adjunct, R. Gilbert, atașat adjunct al aerului, G. D. Renner, secretar III și R. P. Bailor, secretar arhivist.

TELEGRAME

Către **Federația Democrată Internațională a Femeilor**

Către **Comisia drepturilor omului de pe lângă O. N. U.**

În numele Federației din Republica Populară Română trimitem Federației Democratice Internaționale a Femeilor, cu prilejul zilei de 8 Martie, un fierbinte salut.

Femeile din țara noastră întărim Ziua Internațională a Femeii cu noi realizări în toate domeniile construcției socialiste și în lupta pentru pace.

Ele sint hotărâte să întărească necontentul legăturile de prietenie și solidaritate cu surorile lor din toate țările lumii.

Urăm scumpe noastre Federații, noi succese în eforturile sale neabătute pentru unirea tuturor femeilor în lupta pentru drepturi, pentru fericirea copiilor, pentru pace.

COMITETUL FEMEILOR DEMOCRATE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

În numele milioanei de femei din R. P. Română, animate de cele mai fierbinte sentimente umanitare, vă cerem să interveniți de urgență pentru a împiedica execuția tinerei algeriene Djamilia Buhired.

Acastă fiică devotată popoului ei nu are altă viață decât aceea de a-și fi iubit cu pasiune patrie, de a fi dorită să o vadă liberă și fericită.

Noi condamnăm cu toată puterea crimei comise împotriva patrioților algerieni, a popoului algerian iubitor de pace și libertate. Cerem ca problema algeriană să fie rezolvată pe calea tratativelor, în interesul păcii generale.

Sîmțim cuvință că intervenim pentru salvarea vieții Djamiliei Buhired, pentru cumarea execuțiilor patrioților algerieni, veți răspunde năzuințelor ierbinții de înțelegere între popoare care animă întreaga omenire.

COMITETUL FEMEILOR DEMOCRATE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Ing. Udrea Ion ajutat de un tehnician la pilotul de comandă al reactorului atomic.

INFORMAȚII

Vineri 7 martie a.c. la orele 11 vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Alexandru Bîrlădeanu, a primit în audiență pe ambasadorul Republicii Populare Bulgare, Stoian Pavlov, la cererea sa.

În legătură cu plecarea din R.P. Română, ambasadorul R.P. Albania, Miha Lako, a făcut la 7 martie a.c. la ora 13 o vizită la protocolul vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Ștefan Voitec.

Vineri 7 martie a.c., la ora 13.15 vicepreședintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Române și președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Mihaile Ralea, a primit pe ambasadorul R.P.F. Iugoslaviei la București, dr. France Hocoavar.

Tovarășo, prieteno, mamă, iubilo și soră noastră

(Urmare din pag. 1-a)

ca să se arate și să se priceapă. De altfel, ele sint și mame bune. N-ar pleca una din brigada noastră în altă parte nici s-o poci cu ceară. Chiar dacă se mărită, tot nu pleacă în brigada bărbatului. Rămînie tot unde a crescut.

Acum vreau să le întreb ceva. În brigadă avem și tineri băieți. Pot să vorbească și despre ei?

— Mă rog, deși nu e... zău băieților, poți să vorbești.

— Vreau să arăt un caz ca să se înțeleagă cit de bine e încheșatul colectivului nostru. La noi în brigadă venise într-un timp un tânăr, Țiu Cristian. Țoi ziceau că e lichea, pleca din brigada în căruța, era puturos. Mai înainte în brigada muncășului prin Rahova, prin pițig, ocupându-se tot felul de mîșmeșuri. Cînd a venit la noi, la început, făcea tot felul de treabă, și dădea hăitea, așa, ca un fat de paie, și apoi se dădea peafără căscind gura cite o jumătate de oră. Odată l-am prins chiar în timpul producției la film, în sala de cîntec. Cînd au văzut fetele cu cine a de-aface (am spus, brigada e formată din fete, afără de citiva băieți), sau luit serios de el. L-au freat de-a țesut untul din

el. Dacă a văzut Cristian așa, a plecat și de la noi și nu l-a mai văzut nimeni vreo două luni. Dar pînă la urmă s-a întors. Tot fetele l-au convins, s-au arătat că el e meseriaș bun, e băiat simpatic, dar e leneș și vrea cu orice chip s-o facă pe deșteptul. S-o faci, dar s-o faci altfel. Așa dar Cristian s-a întors în brigada noastră și încet-încet s-a făcut băiat de treabă. Acum muncete bine, îi ajută chiar pe alții. Deși e cită foarte departe, vine chiar mai devreme la fabrică atunci cînd e mult de lucru, a prins dragoste de brigada noastră.

Așa că, după cum vezi, fetele noastre se mai pricep să și educe oamenii. De altfel, aproape toate au atita pricepere ca meseriate, încît sînt prestigiu și autoritate, încît ar putea ține oricînd locul unui maistru. Pe lângă asta, sint și fete cu o izvoit, deștepte, culte. Se duc la teatru, la operă împreună, citește cărți, se duc la conferințe. Ehe, să le-azi vorbind despre „Faust” și despre „Carmen”, parcă nu-ți vine să crezi.

Acestea, tovarășe, sint fetele noastre!

— Te felicit, tovarășe Cristache că ai o așa brigadă de fete! Mă săi să fii mîndru cu ele.

— Bine, dar eu vreau să știu pătrea ta de vechi utemist.

— Spune să știți că la început nu-mi-a spus mare lucru. Acela mai pe urmă am „stors”.

— Fetele noastre au făcut treabă bună. Mai ales cele de la brigada de timp lucrează cum le plăc. Mai ales cele de la brigada de timp lucrează cum le plăc. Mai ales cele de la brigada de timp lucrează cum le plăc.

— Din tot ce a făcut pentru tine, pentru care lucru anume îți ești cel mai recunoscător?

— Sint înfinit de multe sacrificii care merită nestimată recunoștință: dacă revese înșă să fii lucid, atunci relev negălmătușă o hotărîre de a-mi eroi un drum în viață... Fiecare an de școală îndepărta zău cînd așa fi putut să-ți câștig singur existența. A trebuit să faci eforturi de durată; seară după seară mama se culca bind un ceai cu piine, ca eu să am o mică meargă mai consistentă, iară după iară umbra într-un pardușu subțire ca să-mi poată cumpăra mie palton și bocanci.

— Și i-ai înțeles întocmai sfaturile?

— E adevărat, cei foarte tineri sint unevor refractari la îndrumări înainte de a se izbi cu capul de „pragul de sus”. Eu am avut însă norocul că n-am fost îndrumat cu dragoste de toată, ci cu

— Ce l-a dat oare această putere?

— Nu-i uitor de răspuns, pe care mi l-a dat nu a fost numai material — atit probabil că n-ar fi fost deșept. Dar mama considera toate drepturi greutăți cretătoare și gasea întotdeauna cuvinte de îmbărbătare și îndemn. Viața a lăsat-o de multe greutăți, a sarpit-o învățată să zîmbească mai rar dar n-a putut să învingă vitejia ei de femeie mică și simplă, care și-a pus în față un tel mare.

— Acum, dacă ai pășit pe un drum proșter, te-ai gîndit cum vei pluti această datorie de recunoștință?

— În facultate am reușit să am tot timpul burșă; peste citiva luni după examenul de stat voi aduce în casă propriul meu cotic cu care voi reuși să asigur mamei o bărie lipsită de griji; dragostea ei pentru mine nu poate fi însă evaluată în nici un fel de valori materiale — singura răspălită îi va fi afecețușă și recunoștința mea. Și încă ceva, pentru că am de gînd să mă căsătoreșc: soția mea nu va trece niciodată în viața prin ce a trecut mama.

— Acum, cu înțelegerea tinereții de asurina și precum și spuse de la egal la egal. Contergîștii lor firești le datorez evolvă mult tactul atunci cînd e vorba luptă mea...

Reazimul omului pe care-l iubești

Tovarășul Iustin Badea, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. a Comitatului Poligrafic „Casa Științei” - I. V. Stalin, doborîc reștin și sobru a fost de astădată puțin emoționat, ceea ce l-a făcut să zîmbească, să dea din umeri a scuza și în același timp roșească puțin. Tovarășul Badea e căsătorit de cîțiva ani, dar își iubește soția la fel ca în prima zi, dacă nu mai mult. E drept că a fost luit n-a fost întrebare: de astă dată n-a fost surprindat ca de obicei de spre munca unuia sau altuia din membrii organizației de bază, ci de spre propria soție!

— Cred că cel mai frumos lucru în casnicia noastră, condiția esențială pentru ca sentimentul nostru să se păstreze și să se întărească, este încrederea — sub stătea formele ei. Nu mai sintem niște copii și nu aruncăm vorbe în vînt; cînd unul din noi se apucă de o treabă șle că poate conta pe sprijinul celuilalt. Într-un cămin nu se poate trăi frumos, armonios fără această certitudine, fără puterea pe care o dă reazimul omului pe care-l iubești, și este foarte mult ca soția să nu fie o simplă femeie-cotă, o gospodină doar, sau un bibelou cu preocupări limitate ci un om egal cu tine, cu care te sfătuiești și pornești înainte, cu personalitatea lui. Soția mea este un astfel de om. Ca să-ți dau un exemplu de amintire învîlmă, Ea e aspirantă; a sînt cînd studiem, însă, nu se pune problema ca un unel să-și arate superioritatea față de ceilalți, ci doar cum să facem ca amîndoi să progresăm.

— În toate domeniile vă întrebăm tot așa de bine ca în acest domeniu intrudți cu preocupările ei.

— Noi ne respectăm foarte mult unul altuia munca și preocupările. Într-o perioadă am primit sarcina să merg de șantierul

O discuție care „rămîne între noi”

Era ora prînzului, așa că nu m-am intrat ca pe la colectiva din Șoldanu nu mai era aproape nimeni. M-am plimbat prin curtea, m-am dus pe la grajduri, m-am urtat la motorul nou cumpărat și pe urmă am intrat în ședință. Fustiu și pe-afără. Ba uite că mai e cineva. În biroul secretorului, lângă telefon stă zecot de masă, trăgînd cu nădejde dintr-o țigară barosană făcută dintr-o bucată de ziar respectabil, care cuprinde aproape un reportaj întreg (nu cumva o fi al meu?) un flăcău înalt, blond. Il salut laconic.

— Noroc.

— Noroc — răspunde el, măsurîndu-mi comitetul. Ești cu utemist, nu? Mă întrebă apoi, ghicînd treburile cu care mă ocup.

— Exact. Tu ești utemist?

— Co crezi?

— Eu zic că da.

— Ai ghicit. Sint utemist vechi, de multă vreme. Eu am înscris mulți în U.T.M. Cînd aveam 15 ani, eram secretar de U.T.M. pe comuna. Asta prin '49. Atuncea era greu cu munca de organizație, nu ca acum. Cînd mă diceam acasă la țară, mă lua tat-su la întărituri: „Ce-ai venit mă, să bați la poarta mea, tu-ți așa și pe dincolo. Crezi că-mi las eu fata sau băiatul să-l porți tu?” Așa a fost, tovarășe. Acum s-a schimbat situația.

— la spune-mi, ce părere ai tu despre fetele noastre din colectivă?

— Ce părere v-am?

— Stă și se uită la mine nițel cam mirat.

— Am o părere bună. Tovarășii de la raion le apreciază.

Fiul despre mamă

Cu toate că interviul colectiv are ca pretext ziua de 8 Martie și că cei rugați să răspundă indiscretelor — ca de obicei! — întrebări ale reporterilor, au fost în exclusivitate bărbăți, s-a strecurat și în împărțirea „sfîrșit redacționale” o umbră de subiectivitate. Reporterul — bărbat! — și-a păstrat subiectele ceva mai colorate: o brigadă de fete, vesele, muncitoare, o discuție cu un flăcău de la țară... Surse de poezie, peisaj, dialoguri vicioase... Reporterul — so vedem ce o în stare — l-au fost îndrăgite subiecte din viața de familie așezată, poate fără tumult, fără patos... Oamenii pe care i-au întâlnit au făcut-o nu și-și consideră însă sarcina îngrădă. Ei i-au vorbit despre nepuizăbile resurse ale sufletului feminin, despre marea sa putere de sacrificiu, despre răbdarea și încrederea capabilă să învingă orice piedici...

— Mi-e greu să vorbesc sub despre cei prea apropiați și nu te scriu despre mama — spune apoi exprima precizii și clar. A. Mihăilescu, student în ultimul an la un institut din București

Cea de a doua mamă

Studentul A. Mihăilescu a rămas să-și continue munca la război pentru examenul de stat care-l va încununa bucurie de rezultat care-l are în studenție. La ancheta redacției a răspuns apol strungarul Vasile Predă, din sectorul 4 mecanic — subsecția arhitecturii din Complexul C. F. R. „Grivița Rosie”. El mi-a vorbit despre cele două surori ale sale.

— Cînd am venit în București din comuna mea natală (Pitaru) raionul Tîrziu) eram un băietandru foarte neprițit pentru viață. Cele două surori ale mele, Ioana și Florica, m-au ajutat să-mi fac un rost, să calc, cum s-ar spune, cu dreptul... Într-un fel, fiecare s-a ocupat de cămărată mea pe cite-o latură, a făcută să-mi fie aproape, să mă ajute la nevreme. Ioana a fost cea care m-a îndrumat spre școala profesională. Cînd am terminat-o — în 1953 — m-a luat în primire Florica. Ea o o bună gospodină, e mamă a doi copii și

O mică răzbunare

Socotind că interviul a durat destul, reporteria s-a permis o mică răzbunare, în numele tuturor băieților cărora li s-a adresat cite o întrebare. Ea și-a creat cotele de părere ara despre ea. Și pentru că rămînea citeva rânduri libere și politese — ah, R. Martie! — îl obliga să răspundă, s-a conformat:

— Părerea mea despre colega reporteră? Hm. E o tovarășă bună. O apreciez cu ocazia zilei de 8 Martie și ca dovadă o las să semneze prima.

ILEANA POPOVICI ION BAIESU

Un nou demers al U.R.S.S. pentru realizarea conferinței la înalt nivel

Memorandumul Guvernului U.R.S.S. adresat Guvernului S.U.A.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 februarie a.c. A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și-a primit pe L. E. Thompson, ambasadorul S.U.A. în U.R.S.S. și i-a înmănat un memorandum al guvernului sovietic în problema convocării unei conferințe la cel mai înalt nivel cu participarea șefilor de guvern pentru discutarea unor probleme internaționale urgente.

Guvernul sovietic, se spune în memorandum, acordă o mare însemnătate faptului că s-a abătut cel mai curând conferința la cel mai înalt nivel cu participarea șefilor de guvern pentru discutarea unor probleme internaționale urgente.

Recentul schimb de mesaje dintre președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele S.U.A. a arătat că guvernul celor două țări se pronunță pentru o întâlnire a conducătorilor de state la cel mai înalt nivel.

Există însă o serie de probleme legate de pregătirea conferinței la nivel înalt care trebuie puse de acord fără nici o amănare pentru a se putea accelera convocarea conferinței.

După părerea guvernului sovietic pentru ca aceste probleme să poată fi puse de acord, trebuie folosite toate mijloacele și căile care pot contribui la realizarea cât mai grabnică a unei înțelegeri.

Unele probleme privind pregătirea conferinței pot fi examinate și rezolvate imediat pe cale diplomatică. Pe de altă parte, guvernul unor state, printre care și guvernul S.U.A., și-au exprimat părerea că pregătirea trebuie limitată la căile diplomatice și într-un anumit stadiu, este indicat să se convoace o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe.

Ținând seama de aceste dorințe, guvernul sovietic declară că este de acord cu convocarea unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe pentru accelerarea pregătirii unei întâlniri la nivel înalt cu participarea șefilor de guvern. GUVERNUL SOVIETIC PROPUNE CA CONFERINȚA MINISTRILOR AFACERILOR EXTERNE SA AIBA LOC IN APRILIE 1958.

Guvernul sovietic consideră că miniștrii Afacerilor Externe trebuie să fie însărcinați să elaboreze ordinea de zi a conferinței la nivel înalt și să stabilească componența participanților ei, data și locul ținerii conferinței.

In ce privește componența participanților la conferința miniștrilor Afacerilor Externe, după părerea guvernului sovietic la aceasta trebuie să fie reprezentate aproximativ aceleași țări care vor lua parte la întâlnirea la cel mai înalt nivel. In ceea ce îl privește, guvernul sovietic și-a expus deja considerentele în legătură cu componența acestei conferințe. La ea ar putea participa

reducerea efectivului trupelor străine aflate pe teritoriul Germaniei și în alte țări europene; elaborarea unui acord asupra problemelor legate de preîntâmpinarea unui atac prin surprindere;

măsuri de largire a legăturilor comerciale internaționale; încetarea propagandei de război;

căile de sălire a încordării în Orientul Apropiat și Mijlociu.

In afara de aceasta guvernul sovietic, după cum a mai arătat în repetate rânduri, este gata să discute la conferință, cu asentimentul tuturor participanților, și alte propuneri constructive menite să pună capăt „războiului rece”, propuneri care ar putea fi prezentate de alți participanți la conferință.

După ce a studiat amănunțit considerentele cuprinse în mesajele adresate de președintele S.U.A., D. Eisenhower, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, guvernul sovietic se declară gata să discute la o conferință la nivel înalt și următoarele probleme:

Interzicerea folosirii spațiului cosmic în scopuri militare și lichidarea bazelor militare pe teritorii străine. Realizarea unui acord asupra acestei probleme importante ar micșora în mare măsură primejdia izbucnirii unui război prin surprindere și ar constitui un mare pas înainte pe calea asigurării condițiilor necesare unei vieți liniștite și pasnice a popoarelor;

Încheierea tratatului de pace cu Germania. Guvernul sovietic propune ca la discutarea acestei probleme să fie invitate guvernul Republicii Democratice Germane și Republicii Federale Germane. Fiște că problema unificării R.D. Germane și R.F. Germane într-un singur stat, care este de competență exclusivă a celor două state germane, nu poate constitui un obiect de discuție la o conferință la nivel înalt;

dezvoltarea legăturilor și contactelor dintre țări. Guvernul sovietic s-a pronunțat întotdeauna în favoarea dezvoltării prin toate

mijloacele a acestor contacte. El împărtășește considerentele exprimate în mesajul președintelui Eisenhower din 15 februarie a.c. în privința importanței acestor contacte. La rândul său, guvernul sovietic acordă o mare însemnătate întinerii unor contacte personale sistematice între conducătorii statelor în vederea schimbului de păreri asupra problemelor internaționale actuale în interesul întinerii încrederei reciproce și al consolidării păcii generale.

Totodată, guvernul sovietic, după cum a mai arătat în repetate rânduri, consideră absolut imposibilă discutarea la o conferință la nivel înalt, și la orice conferință internațională, a problemelor care constituie o chestiune internă a unui stat sau altui. Tocmai din această categorie face parte problema situației din țările Europei răsăritene, ridicată de guvernul S.U.A. Discutarea unor asemenea probleme ar însemna un amestec inadmisibil în treburile interne ale unor state suverane, ceea ce Uniunea Sovietică nu va accepta în nici un caz.

Guvernul sovietic nu poate înțelege în general de ce i se propune tocmai lui să se discute probleme interne ale unor țări care sunt state suverane și cu care alți guverni U.R.S.S. și cu guvernul S.U.A. întrețin relații diplomatice normale. După părerea guvernului sovietic, a ridica asemenea chestiuni înseamnă a împinge lucrurile cu bunăștiință spre agravarea relațiilor dintre state, a primejdiei cu bunăștiință realizarea unui acord asupra problemelor urgente ale lichidării „războiului rece” și micșorării încordării internaționale.

Guvernul sovietic este de părere că pentru a asigura succesul conferinței la cel mai înalt nivel, atenția participanților la conferință trebuie să fie concentrată asupra problemelor a căror rezolvare va contribui în mod real la desținderea încordării internaționale, la întinerii încrederei dintre state și la consolidarea păcii.

Guvernul sovietic își exprimă speranța că guvernul S.U.A. va primi favorabil considerentele expuse mai sus.

(Text prescurtat. Sublinierile aparțin redacției).

Ședința Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — MTI transmite: La 6 martie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare.

Antal Apró, prim-vicepreședinte al guvernului, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, a prezentat o dăre de seamă asupra recentelor vizite făcute în Republica Populară Română de către delegația guvernamentală și de partid a R. P. Ungare.

Membrii acestei delegații — a spus printre altele Apró Antal — vor păstra impresii de neuitat despre primărea călduroasă și prietenească ce le-a fost făcută în tot timpul vizitelor lor și despre dezvoltarea de așteptări și acțiune manifestată față de oamenii muncii din Ungaria, nu numai de către organele oficiale, ci și din partea oamenilor simpli din România.

Consiliul de Miniștri a trecut apoi la primul punct de pe ordinea de zi: proiectul de buget pe anul 1958, care are drept bază planul economic de stat aprobat de Adunarea de Stat.

Ministrul Culturii a prezentat apoi propunerea prezidiului Comitetului pentru decernarea premiului „Kossuth” în legătură cu apropiata acordare a premiilor.

După cum se știe, în anul 1956 miniștrii Cerotirii Sănătății ai U.R.S.S. și țările de democrație populară au cauzat de acord să stabilească o colaborare mai strânsă în domeniul sanitar. În spiritul acestei hotărâri și în baza prevederilor acordului semnat de delegațiile celor două țări.

De răspuns la aceste multe întrebări, care se refereau la contactul de ordin vizual cu India a fost mai ușor. Mult mai greu mi-a fost și îmi este și în aceste clipe, de a spune ce mi-a impresionat, ce gânduri, ce reflexii am făcut de pe urma celor văzute și nedăzute, dur sezasă cu ocazia contactului cu India, cu poporul indian.

Am răspuns la toate întrebările puse și socot că aceasta este datoria fiecăruia care a avut ocazia să viziteze această minunată țară. Poporul indian este harnic și talentat, iubitor de pace. Acest lucru trebuie spus cu atât mai mult cu cât, istoria a fost foarte nedreaptă cu India. Europa a cunoscut India, din păcate, prin

gația guvernamentală ungară cu prilejul recente sale vizite în România, Consiliul de Miniștri a procedat la desemnarea părții ungare în Comisia guvernamentală mixtă ungaro-română pentru colaborarea în domeniul sanitar.

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — MTI transmite: La 5 martie a avut loc la Budapesta o ședință a prezidiului Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic din Ungaria.

În cadrul acestei ședințe, Kálmán Gyula, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U. și președinte al Consiliului Național al Frontului Popular Patriotic, a prezentat o dăre de seamă asupra vizitelor în Republica Populară Română a delegației guvernamentale și de partid a R. P. Ungare.

Când m-am întors din India, oriunde am mers, o singură întrebare mă urmărea cu insistență: „Ce ai văzut în India?”

Oamenii mai în vârstă mă întrebau de India misterioasă, de elefanții albi ai maharajahilor, de fahiri care dorm pe cuie în loc de saltea, de cobrelle care dansează la muzică etc.

Cel mai tineri nu întrebau de semeni lor din India, de problemele lor. Fetele se interesau, ca dobitoace, de moda indiană, de punctul negru de pe fruntea indienelor, așa cum are și Nargis.

De răspuns la aceste multe întrebări, care se refereau la contactul de ordin vizual cu India a fost mai ușor. Mult mai greu mi-a fost și îmi este și în aceste clipe, de a spune ce mi-a impresionat, ce gânduri, ce reflexii am făcut de pe urma celor văzute și nedăzute, dur sezasă cu ocazia contactului cu India, cu poporul indian.

Am răspuns la toate întrebările puse și socot că aceasta este datoria fiecăruia care a avut ocazia să viziteze această minunată țară. Poporul indian este harnic și talentat, iubitor de pace. Acest lucru trebuie spus cu atât mai mult cu cât, istoria a fost foarte nedreaptă cu India. Europa a cunoscut India, din păcate, prin

Apelul C.C. al P.C.U.S. adresat femeilor sovietice

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a adresat femeilor sovietice un apel în care le salută și le felicită cu prilejul zilei de 8 Martie, Ziua solidarității femeilor muncitoare din întreaga lume.

Egalitatea în drepturi a femeii, se spune în apel, totuși este important în viața societății sovietice reprezentată unul din caracterelor esențiale ale democrației socialiste — cea mai deplină democrație din lume.

Mecanizarea și automatizarea pe scară largă a muncii, se spune în apel, deschid noi posibilități pentru atragerea femeilor în producția socială. În industria U.R.S.S. femeile reprezintă peste 45 la sută din numărul total al muncitorilor și funcționarilor. Ele cauzează un succes culmine științei și culturii. Fetele reprezintă peste jumătate din studenții sovietici. Peste 903.000 de femei sînt oameni de știință, 647 sînt profesori universitari, membre și membre corespundente ale Academiei de Științe. 76 la sută din medicii sovietici sînt femei.

Femeile sovietice participă activ la conducerea statului, ele sînt deputate în Sovietul Suprem al U.R.S.S., în sovietele supreme ale republicilor unionale și autonome, în sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii.

Apelul subliniază rolul nobil al Federației Democratice Internaționale a Femeilor care grupează seci de milioane de femei care luptă pentru pace și un viitor luminos al tinerei generații.

C.C. al P.C.U.S. cheamă toate femeile din U.R.S.S. să lupte neobosit pentru pace, pentru întinerii legăturilor internaționale și pentru prietenii între popoare.

Trei liniere germani condamnați la moarte de autoritățile franceze

BERLIN 7 (Agerpres). — După cum relatează agenția ADN, opinia publică din R.D. Germană este profund indignată de recenta condamnare la moarte de către autoritățile franceze a trei tineri germani care au dezerat dintr-o tabără de instrucție a Legiunii Străine situată în Algeria. Printre cei condamnați la moarte se află și Hilmar Karklun în vîrstă de 19 ani. Numeroși locuitori din Berlinul răsăritean și din alte orașe ale R. D. Germane au trimis telegramme și scrisori de protest autorităților militare franceze din Berlinul occidental în care se cere să fie salvată viața celor trei tineri germani.

Eșecuri în lansarea sateliților americani

WASHINGTON 7 (Agerpres). Buletinul de știri al Casei Albe a transmis comunicatul oficial anunțînd că de-al doilea satelit american lansat la 5 martie nu a fost plasat în orbită. În comunicat se spune că satelitul a ars probabil. Eșecul satelitelor este atribuit în comunicat faptului că etajul superior al rachetelor purtătoare de tip „Juplter” nu a funcționat.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

CAPE CANAVERAL 7 (Agerpres). — Marina americană a publicat un comunicat în care anunță că la baza de la Cape Canaveral s-a încercat vineri din nou lansarea unui satelit artificial cu ajutorul unei rachete „Vanguard”, dar că lansarea nu a putut avea loc din cauza unor „dificultăți tehnice”. Data viitoarei încercări de lansare nu a fost anunțată.

La sediul FMTD discutînd despre viața și lupta tinereilor fete

(DE LA TRIMISUL NOSTRU) Benczur Utica 34. O stradă largă cotoită de liniște, dar nu departe de trepidăția arterelor centrale. Aci își are sediul F.M.T.D. Vizita mea-a fost inspirată, în preajma Zilei Internaționale a Femeii — 8 Martie, de dorința de a cunoaște unele aspecte privind viața și activitatea tinereilor.

Am privit în biroul comitetului pentru problemele tinereilor fete scrisori venite din toate colțurile lumii, bulatine de presă și tipărituri scrise în diferite limbi. Ele se refereau la problemele tinereilor fete, la viața, activitatea lor, la tot ce le frământă. Pentru a cunoaște însă viața tinereilor m-am adresat DASEI MOLKOVA conducătoarea acestui comitet.

F.M.T.D. este preocupată de lupta pentru apărarea drepturilor tinereilor fete — îmi spune Dasa Molkova. Viața acestora nu este însă asemănătoare pretutindeni. Sînt țări în care condițiile lor de viață și de muncă sînt dificile, iar altele în care tinerele și-au câștigat drepturi, alături de întregul popor.

Pentru cititorii romîni nu este desigur nevoie să prezint situația lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

rii cu o înaltă calificare care lucrează în industria ușoară doar 5 la sută sînt tinere. Din trei cei cu o calificare medie doar 15 la sută sînt tinere, iar cifra de 35 la sută din totalul muncitorilor necalificați reprezintă de asemenea procentul tinereilor. În industria electrică și tehnologică situația este și mai proastă. Doar unul la sută din totalul muncitorilor cu o înaltă calificare sînt tinere și 6 la sută muncitoare cu o calificare medie. În ceea ce privește studiul, lucrurile stau la fel. S-a calculat de pildă că doar 9 la sută din fetele care termină cursurile mediei își continuă studiile. 17 la sută învață o meserie, iar 74 la sută își continuă viața fără a primi vreo educație profesională.

— Ai dorit să-mi vorbești pe scurt despre situația tinereilor și din alte țări?... — Se pot spune foarte multe lucruri. Un activist al F.M.T.D. — el a călătorit recent în Africa. El a putut constata cu acest prilej o serie de lucruri foarte interesante în ceea ce privește viața tinereilor. Analizabilul, mizeria, sînt lucruri obișnuite în țările de pe continentul negru. Aci, în unele țări, fetele mai sînt vîndute, judecățile continuă să sîmînă aceluși ca și în secolele trecute. Inegalitatea între bărbat și femeie este de-a dreptul rușinoasă pentru aceste două țări. Dintre muncito-

Parlamentul englez a promulgat o nouă lege a chirilor. Potrivit acestei legi, oamenii muncii trebuie să plătească o chirie majorată cu 2%.

In cliseu: femei din orașul Crolly manifestează împotriva majorării chirilor.

Cum reacționează tinerele fete în fața acestei situații? Și dacă dorii să-mi comunici cîteva activități ale F.M.T.D. în acest sens.

Am să răspund acum la prima parte a întrebării. Tinerele de pe tot globul și-au întezit lupta pentru apărarea drepturilor lor. N-am să înșirăm grevele care au intrat în obișnuință, demonstrațiile și manifestațiile, știut fiind că la acestea, tinerele, împreună cu muncitorii, participă în număr mare. Acestea dovedesc conștiința răspunderii lor sociale. Este interesant și faptul că se dezvoltă larg schimburi de experiență între organizațiile tinereilor din diferite țări.

Au avut loc întâlniri ale tinereilor muncitoare în Franța, Italia, Finlanda. Au fost organizate anchete cu privire la situația tinereilor din Danemarca, Austria și Norvegia. Tinerele din Chili au organizat unul trecut o întâlnire a tinereilor muncitoare și-au discutat problemele ce le privesc.

In ceea ce privește partea a doua a întrebării, F.M.T.D. a acordat și acordă o atenție deplină problemelor legate de viața și activitatea tinereilor. Se cunosc o serie întreagă de inițiative organizate de-a lungul anilor. În momentul de față se pregătesc organizații noi în țările în care tinerele din diferite țări precum și editarea unei publicații menită să asigure un larg schimb de experiență între acestea.

În sediul F.M.T.D. am întâlnit-o pe tinăra italiană MARTA BARAVELLI. Ea mi-a relatat cîteva fapte din viața tinereilor fete din Italia. Am oflat printre altele că în rândul celor două milioane de șomeri se găsesc foarte multe fete. 40 la sută din șomeri sînt femei. Ceea ce preocupă în mod deosebit tinerele din Italia este lupta împotriva primejdiei de război.

Nu este ușor să lupți pentru pace în Italia mi-a spus încheierea Marta. Tinerele țării mele și mai ale tinerele nu sînt însă dispuse să accepte transformarea pămintului nostru natal într-o bază atomică americană